

**ЗАТВЕРДЖУЮ**

Ректор  
Національної академії  
внутрішніх справ,  
доктор юридичних наук,  
професор



**Руслан СЕРБИН**

### **ВИСНОВОК**

Національної академії внутрішніх справ про наукову новизну, теоретичну та практичну значущість результатів дисертації Васюти Юлії Володимирівни «Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами», поданої на здобуття наукового ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», затвердженої Вченою радою Національної академії внутрішніх справ від 25 жовтня 2022 року, протокол № 14

### **ВИТЯГ**

з протоколу розширеного засідання кафедри криміналістики та судової медицини Національної академії внутрішніх справ від 14 травня 2026 року

#### **Присутні:**

проректор Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор Тарасенко О.С.;

*кафедра криміналістики та судової медицини:* завідувач кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Антощук А.О. (голова засідання); професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Черноус Ю.М. (науковий керівник); професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Юсупов В.В.; професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Комаринська Ю.Б.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Патик Л.Л. (рецензент); доцент кафедри, доктор філософії Лісіцький А.В.; старший викладач кафедри, кандидат юридичних наук Нечваль А.О.; старший викладач кафедри Полив'яний В.М.; викладач кафедри Антонков Д.С.

*кафедра кримінального процесу:* завідувач кафедри, доктор юридичних наук, професор Таран О.В.

*кафедра оперативно-розшукової діяльності та національної безпеки:* професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Моргун Н.С. (рецензент);

*науково-дослідна лабораторія з проблем протидії злочинності навчально-наукового інституту навчально-наукового інституту*

*поліцейської діяльності:* старший науковий співробітник, кандидат юридичних наук Бурак М.В.; старший науковий співробітник, кандидат юридичних наук Ботнаренко І.А.;

*науково-дослідна лабораторія з проблем криміналістичного забезпечення та судової експертології навчально-наукового експертно-криміналістичного інституту:* провідний науковий співробітник, кандидат юридичних наук, старший дослідник Патик А.А.

*кафедра криміналістики навчально-наукового інституту права та психології:* доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Курилін І.Р.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Семенов В.В.

*відділ організації наукової діяльності:*

провідний науковий співробітник відділення організації наукової роботи здобувачів вищої освіти, доктор юридичних наук, професор Павленко С.О.

Були присутні 5 докторів наук та 11 кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації.

### **Порядок денний:**

Обговорення дисертації ад'юнкта кафедри криміналістики та судової медицини Національної академії внутрішніх справ Васюти Юлії Володимирівни «Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами», поданої на здобуття наукового ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», щодо її рекомендації для попереднього розгляду та захисту в разовій спеціалізованій вченій раді Національної академії внутрішніх справ.

### **Слухали:**

Ад'юнкта кафедри криміналістики та судової медицини Васюту Юлію Володимирівну про результати дисертації. Під час доповіді обґрунтовано актуальність обраної теми дисертації, поставлено мету та завдання дослідження, визначено об'єкт та предмет дослідження, використано методологічний інструментарій, сформовано емпіричну базу дослідження зі статистичних та аналітичних матеріалів Офісу Генерального прокурора, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, інших правоохоронних органів України, Державної судової адміністрації України, міжнародних організацій (Інтерполу), використано результати аналізу 33 матеріалів кримінальних проваджень, 68 судових вироків за результатами розгляду кримінальних проваджень судами загальної юрисдикції, де були застосовані заходи міжнародного співробітництва, а також узагальнені дані анкетування 223 практичних працівників (слідчих НПУ, прокурорів, детективів НАБУ). Ад'юнктом доведено присутнім структуру роботи та основні її положення, обґрунтовано наукову новизну отриманих результатів дисертації, а також теоретичну та практичну значущість.

Актуальність обраної теми дисертації обумовлена тим, що тенденції сучасної кримінально протиправної діяльності, яка набуває нових форм реалізації, зумовлюють необхідність створення ефективних міжнародних

механізмів тісної співпраці між державами під час розслідування кримінальних правопорушень. Водночас недостатньо висвітленими в науковому дискурсі залишаються питання діяльності спільних слідчих груп як однієї з найскладніших форм міжнародного співробітництва. Застосування норм численних міжнародних договорів з питань діяльності спільних слідчих груп у міжнародній та національній практиці спричиняє складнощі правозастосування та реалізації завдань правоохоронної діяльності.

Згідно з даними Офісу Генерального прокурора 2024 року до органів прокуратури надійшло 1440 звернень про виконання заходів міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні, виконано 1438 звернень компетентних органів іноземних держав. Протягом 2025 року до органів прокуратури надійшло 1355 звернень про виконання заходів міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні, виконано 1353 звернень компетентних органів іноземних держав. Обсяги міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні є значними та, з огляду на рівень злочинності в державі й світі, мають тенденцію до кількісного збільшення та набуття транснаціонального характеру.

В умовах сьогодення за необхідності реалізації ефективної співпраці на міжнародному рівні вагомої значущості набувають теоретико-правові, кримінально-процесуальні, організаційно-тактичні особливості діяльності спільних слідчих груп (ССГ) під час розслідування як транснаціональних кримінальних правопорушень, так і воєнних злочинів, які за своєю суттю є міжнародними злочинами.

Теоретичною основою дисертаційного дослідження є монографічні роботи, що формують концептуальні засади розслідування кримінальних правопорушень. Це праці А. О. Антошука, В. В. Арешонкова, Л. І. Аркуші, О. П. Ващук, А. Ф. Волобуєва, І. В. Гори, В. Г. Гончаренка, В. О. Гусевої, В. Г. Дрозд, В. А. Журавля, А. П. Запотоцького, А. В. Іценка, В. А. Колесника, В. О. Коновалової, В. С. Кузьмічова, В. В. Лисенка, В. Г. Лукашевича, Є. Д. Лук'янчикова, М. А. Погорецького, М. В. Салтевського, О. А. Самойленко, Д. Б. Сергєєвої, Р. Л. Степанюка, В. М. Стратонова, О. В. Таран, О. С. Тарасенка, В. В. Тіщенко, О. В. Одерія, І. В. Пирога, В. М. Плетенця, О. В. Пчеліної, Л. Д. Удалової, Д. М. Цехана, П. В. Цимбала, М. С. Цуцкїрїдзе, К. О. Чаплинського, С. С. Чернявського, В. М. Шевчука, В. Ю. Шепітька, М. Г. Щербаковського, Б. В. Щура, В. В. Юсупова та ін.

Питання реалізації міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні та його криміналістичного забезпечення висвітлено в працях І. В. Гловюк, О. М. Дуфенюк, І. О. Завидняк, М. В. Корнієнка, І. М. Леган, М. І. Пашковського, М. І. Смирнова, Ю. М. Чорноус.

Однак така форма міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні, як створення і діяльність спільних слідчих груп, не була предметом окремого наукового дослідження.

В умовах сьогодення нагальною потребою стало висвітлення окресленої проблематики за сучасних реалій, з огляду на євроінтеграційні процеси в

нашій державі та найефективнішу міжнародну практику. У цьому контексті важливими є особливості міжнародного співробітництва під час розслідування кримінальних правопорушень в умовах дії воєнного стану, а також і розслідування воєнних злочинів як наслідок збройної агресії РФ проти України. Затребуваним є формування наукових положень і практичних рекомендацій з проблематики, яку висвітлено в дослідженні.

Емпіричну базу дослідження становлять статистичні й аналітичні матеріали Офісу Генерального прокурора, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, інших правоохоронних органів України, Державної судової адміністрації України, міжнародних організацій (Інтерполу) за 2022–2025 роки. Використано результати аналізу 33 матеріалів кримінальних проваджень (кваліфікація за ст. 115 КК України «Умисне вбивство», ст. 127 «Катування», ст. 149 «Торгівля людьми», ст. 190 «Шахрайство», ст. 209 «Легалізація (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом», ст. 255 «Створення, керівництво злочинною спільнотою або злочинною організацією, а також участь у ній», ст. 258 «Терористичний акт», ст. 258-6 «Перетинання державного кордону України з терористичною метою», ст. 305 «Контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів», ст. 361 «Несанкціоноване втручання в роботу інформаційних (автоматизованих), електронних комунікаційних, інформаційно-комунікаційних систем, електронних комунікаційних мереж», ст. 438 КК України «Воєнні злочини»), 68 судових вироків за результатами розгляду кримінальних проваджень судами загальної юрисдикції, де були застосовані заходи міжнародного співробітництва, а також узагальнені дані анкетування 223 практичних працівників (146 слідчих НПУ, 24 детективів НАБУ, 53 прокурорів). Емпіричні дослідження проведено в усіх регіонах України.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що дисертація є першим монографічним дослідженням, у якому сформовано наукові положення та практичні рекомендації щодо розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами, запропоновано низку положень, висновків і рекомендацій, які становлять наукову новизну, зокрема:

вперше:

– надано рекомендації щодо організації розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами, основний зміст яких полягає в особливостях складання угоди про створення та діяльність спільної слідчої групи, а також інших кримінальних процесуальних документів; формуванні складу спільної слідчої групи з чітким розмежуванням обов'язків і завдань членів, відряджених членів й інших суб'єктів взаємодії; тлумаченні положень законодавства держав-сторін, які беруть участь у проведенні процесуальних дій у кримінальному провадженні; використанні сучасних інформаційних технологій зі збереження, обміну та захисту доказової інформації під час кримінального провадження; розробленні методики співпраці з правоохоронними підрозділами іноземних держав і міжнародними

організаціями; розумінні членами особливостей правових систем держав – сторін угоди про створення спільної слідчої групи; встановленні вимог щодо прийнятності доказової інформації на ранньому етапі розслідування (наприклад, можливість ознайомлення з юридичними вимогами держав – членів ЄС щодо різноманітних слідчих заходів); організації додаткових тренінгів для лідерів спільної слідчої групи (наприклад, відповідно до Європейської мережі навчання суддів (EJTN) та спеціальних курсів агентства з навчання правоохоронних органів (CEPOL));

– розроблено пропозиції щодо залучення найефективнішого іноземного досвіду діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень шляхом запровадження в національну практику методики структурних розслідувань («матричне розслідування») як різновиду стратегічного підходу до організації розслідування кримінальних правопорушень, що здійснюють для з'ясування структури конфлікту, у ситуації якого вчинено транснаціональні кримінальні правопорушення, а також структури організацій, груп, члени яких можуть нести кримінальну відповідальність за їх вчинення. Зазначена методика забезпечує функціональну готовність правоохоронних органів ефективно реагувати в разі виявлення нових кримінальних правопорушень або під час ідентифікації осіб, які будуть притягнені до кримінальної відповідальності;

– виокремлено типові слідчі ситуації початкового та наступного етапів розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами, запропоновано алгоритми їх вирішення відповідно до наявної доказової бази щодо вчинення кримінального правопорушення на території іншої держави, або якщо порушено інтереси цієї держави, зокрема в слідчих ситуаціях, коли кримінального правопорушника затримано на території іноземної держави;

– сформульовано основні положення проекту Інструкції з організації діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень, що враховують: підстави створення спільної слідчої групи, її склад, завдання, підслідність; організацію роботи спільної слідчої групи відповідно до норм міжнародного та національного законодавства; організацію вирішення питань службової діяльності; формування та реалізацію плану розслідування кримінальних правопорушень; забезпечення аналітичної та методичної діяльності;

Практична значущість отриманих результатів полягає в тому, що сформульовані й аргументовані в дисертації положення, висновки та пропозиції впроваджено та може бути використано в науково-дослідній діяльності – для подальших досліджень питань створення й діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ від 3 листопада 2025 року № 500-нд), освітньому процесі – під час викладання навчальних дисциплін з криміналістики, підготовки навчально-методичних і дидактичних матеріалів (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ від 3 листопада 2025 року № 499-оп), правозастосовній діяльності – для

вдосконалення досудового розслідування та судового розгляду кримінальних проваджень, які розслідують спільні слідчі групи (акт впровадження Головного слідчого управління НПУ від 27 листопада 2025 року № 114197-2025).

Основні положення та висновки, які сформульовано в дисертації, оприлюднено в доповідях і виступах на міжнародних, всеукраїнських та міжвідомчих науково-теоретичних і науково-практичних конференціях, засіданнях круглих столів, насамперед відображено в 41 науковій праці, з-поміж яких шість наукових статей, які опубліковано у виданнях, включених Міністерством освіти і науки України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, дві наукові статті – в іноземних наукових виданнях, а також 33 тези, опубліковані за результатами участі в міжнародних, всеукраїнських і міжвідомчих науково-теоретичних та науково-практичних конференціях і засіданнях круглих столів.

Дисертація складається з анотації, вступу, трьох розділів, що об'єднують десять підрозділів, висновків, списку використаних джерел і додатків.

Після закінчення доповіді ад'юнкта кафедри криміналістики та судової медицини Національної академії внутрішніх справ Васюти Юлії Володимирівни присутні поставили наступні питання:

**Тарасенко О.С.:** У чому, на Вашу думку, полягає наукова новизна в контексті взаємодії спільної слідчої групи з іншими суб'єктами під час розслідування кримінальних правопорушень?

**Відповідь:** Олега Сергійовичу, щиро Вам дякую за запитання! Організаційно-тактичні засади взаємодії спільної слідчої групи з іншими суб'єктами під час розслідування кримінальних правопорушень полягають в узгодженій за метою, часом і місцем, урегульованій національним кримінальним процесуальним законодавством та міжнародними нормативно-правовими актами й договорами спільній діяльності суб'єктів для проведення взаємодоповнюваних заходів і дій, спрямованих на реалізацію завдань міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні. За результатами опитування 146 слідчих Національної поліції України, 53 прокурорів та 24 детективів Національного антикорупційного бюро України встановлено особливості взаємодії спільної слідчої групи з Європолем (слідчі НПУ – 53,4 %, прокурори – 50,3 %, детективи НАБУ – 42,0 %), Євроюстом (слідчі НПУ – 28,8 %, прокурори – 23,3 %, детективи НАБУ – 20,4 %), Інтерполом (слідчі НПУ – 53,3 %, прокурори – 48,9 %, детективи НАБУ – 43,3 %), Міжнародним кримінальним судом (Офісом Прокурора МКС) (слідчі НПУ – 8,2 %, прокурори – 9,4 %, детективи НАБУ – 8,3 %). Також надано пропозиції щодо створення проекту Інструкції з організації діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень, до якої слід внести розділ V. «Організація взаємодії спільної слідчої групи з іншими суб'єктами під час розслідування кримінальних правопорушень», де слід виокремити засади взаємодії спільної слідчої групи з міжнародними організаціями та

інституціями в межах міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні.

**Антошук А.О.:** Який, на Вашу думку, іноземний досвід з удосконалення розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами слід впровадити в національну правозастосовну практику?

**Відповідь:** Андрію Олександровичу, щиро дякую Вам за запитання! На підставі аналізу судово-слідчої практики України, з огляду на міжнародну практику, розглянуто іноземний досвід діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень на основі методики структурних розслідувань. Запропоновано залучити ефективний іноземний досвід з удосконалення розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами, передусім надано пропозиції щодо запровадження в національну практику методики «матричне розслідування». Ця методика розслідування кримінальних правопорушень дає змогу встановити контекст вчинення можливих злочинів і структуру організацій, які могли бути причетними до їх вчинення; забезпечити збереження доказів на ранніх стадіях, а не на стадії виявлення міжнародного злочину чи транснаціонального кримінального правопорушення чи ідентифікації особи, яка його вчинила, зокрема для підтримки інших проваджень у національних і міжнародних судах; уможливити правову допомогу іншим державам та Міжнародному кримінальному суду; забезпечити оперативність ідентифікації осіб, причетних до вчинення міжнародного злочину чи транснаціонального кримінального правопорушення; заповнити прогалини в провадженнях проти окремих осіб; уникнути проблемних питань з іноземними державними та правоохоронними органами через безсуб'єктність розслідувань; забезпечити розслідування кримінальних правопорушень, щоб за результатами кримінального провадження було притягнуто винних осіб до кримінальної відповідальності.

**Комаринська Ю.Б.:** Які види кримінальних правопорушень розслідують спільні слідчі групи?

**Відповідь:** Юліє Борисівно, щиро дякую Вам за запитання! Слід зазначити, що за результатами дослідження кримінальних проваджень, які розслідують спільні слідчі групи, прослідковуємо тенденції розслідування кримінальних правопорушень за наступними кваліфікаціями: за ст. 115 КК України «Умисне вбивство», ст. 127 «Катування», ст. 149 «Торгівля людьми», ст. 190 «Шахрайство», ст. 209 «Легалізація (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом», ст. 255 «Створення, керівництво злочинною спільнотою або злочинною організацією, а також участь у ній», ст. 258 «Терористичний акт», ст. 258-6 «Перетинання державного кордону України з терористичною метою», ст. 305 «Контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів», ст. 361 «Несанкціоноване втручання в роботу інформаційних (автоматизованих), електронних комунікаційних, інформаційно-комунікаційних систем, електронних комунікаційних мереж», ст. 438 КК України «Воєнні злочини».

Також слід підкреслити, що спільні слідчі групи розслідують міжнародні злочини та злочини міжнародного характеру (транснаціональні кримінальні правопорушення).

**Бурак М.В.:** Чи маєте Ви пропозиції щодо вдосконалення організації розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами, з огляду на нормативно-правове регулювання особливої форми міжнародного співробітництва?

**Відповідь:** Маріє Василівно, щиро дякую Вам за запитання! З метою вдосконалення організації розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами надано пропозиції щодо створення проекту Інструкції з організації діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень, до якої слід внести наступні положення:

I. «Загальні положення». Виокремити організацію роботи спільної слідчої групи відповідно до КПК України, наказів МВС України, Національної поліції України, Головного слідчого управління Національної поліції України.

II. «Планування, аналітична, методична і статистична робота спільної слідчої групи та координація її діяльності». Скласти план роботи спільної слідчої групи під час розслідування кримінального правопорушення. Зазначити аналітичну роботу щодо організації збору даних, їх обробку й узагальнення, комплексне вивчення стану оперативної обстановки, результатів діяльності спільної слідчої групи. Окреслити методичну роботу спільної слідчої групи щодо систематизації законодавства України в межах досудового розслідування й іноземного досвіду інших держав. Виокремити статистичну роботу спільної слідчої групи в контексті збирання офіційної інформації щодо кількісної характеристики результатів роботи з розслідування кримінальних правопорушень шляхом реєстрації відповідних показників роботи.

III. «Організація роботи спільної слідчої групи». Виокремити види кримінальних правопорушень, які розслідують спільні слідчі групи. Зазначити завдання та функції спільної слідчої групи.

IV. «Організація взаємодії в межах спільної слідчої групи під час розслідування кримінальних правопорушень». Зазначити суб'єктів, з якими взаємодіє спільна слідча група під час проведення процесуальних дій та схарактеризувати особливості їхньої співпраці.

V. «Організація взаємодії спільної слідчої групи з іншими суб'єктами під час розслідування кримінальних правопорушень». Виокремити засади взаємодії спільної слідчої групи з міжнародними організаціями, інституціями в межах міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні.

**Патик А.А.:** Які складники криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами?

**Відповідь:** Андрію Анатолійовичу, щиро дякую Вам за запитання! Криміналістичне забезпечення розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами передбачає наступні складники: техніко-криміналістичний (наявність технічних засобів, їх розроблення та

пристосування до процесу проведення слідчої (розшукової) дії; уміння успішно застосовувати технічні засоби в практичній діяльності); тактико-криміналістичний (розроблення та застосування тактичних прийомів, тактичних комбінацій, операцій та рекомендацій, що формують тактику слідчої (розшукової) дії); методико-криміналістичний (поєднання засобів криміналістичної техніки і тактики під час розслідування окремого виду кримінального правопорушення). Оскільки діяльність спільних слідчих груп є формою міжнародного співробітництва, то міжнародна стандартизація криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень є необхідним складником боротьби з міжнародною злочинністю. Тож необхідно розробити криміналістичне забезпечення збирання доказів спільною слідчою групою відповідно до міжнародних стандартів.

**Павленко С.О.:** «Які, на Вашу думку, перспективні напрями функціонування спільної слідчої групи під час розслідування транснаціональних кримінальних правопорушень?»

**Відповідь:** Сергію Олексійовичу, щиро Вам дякую за запитання! Перспективним напрямом функціонування спільної слідчої групи під час розслідування транснаціональних кримінальних правопорушень є залучення в їхній склад спеціалістів-перекладачів (слідчі НПУ – 97,9 %, прокурори – 96,2 %, детективи НАБУ – 87,5 %). Аргументовано, що вдосконалення мовної підготовки співробітників Національної поліції України, зокрема володіння англійською мовою, сприятиме підвищенню взаємодії під час міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні. Для узгодження дій учасників кримінального провадження необхідно чітко визначити склад спільної слідчої групи, а також розмежувати обов'язки та завдання кожного із задіяних осіб (слідчі НПУ – 95,9 %, прокурори – 96,2%, детективи НАБУ – 91,7 %). Оскільки різні правові системи держав-сторін мають відмінності (слідчі НПУ – 94,5 %, прокурори – 92,4 %, детективи НАБУ – 75,0 %), то вирішення цього питання потребує відповідних спеціальних знань суб'єктивним складом спільної слідчої групи під час розслідування кримінальних правопорушень. Також на прикладі проведення допиту акцентовано на впровадженні принципів потерпіло орієнтованого підходу, застосуванні спеціальних психологічних знань, умінь і навичок психологічного впливу в діяльності спільної слідчої групи під час розслідування кримінальних правопорушень, що є відображенням психологічних й організаційно-тактичних засад діяльності досліджуваної форми міжнародного співробітництва. Увагу зосереджено на рекомендаціях із застосування міжнародної практики процесуального інтерв'ю, поширеній в іноземних країнах (Великій Британії, Нідерландах, Новій Зеландії, США тощо). Запропоновано виокремити взаємодію на міжнародному рівні як основний елемент організації розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами. Упровадження міжнародної практики під час проведення спільною слідчою групою процесуальних дій засвідчує позитивний аспект запозичення ефективного світового досвіду до системи міжнародного правосуддя.

**Головуючий:** Чи є іще запитання у присутніх? Немає. Переходимо до обговорення дисертації. Слово надається науковому керівнику.

**Науковий керівник доктор юридичних наук, професор Черноус Ю.М.** зазначила, що дисертацію Васюти Юлії Володимирівни на тему: «Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами» присвячено розробленню теоретичних засад та практичних рекомендацій, спрямованих на удосконалення створення й діяльності спільної слідчої групи в кримінальному провадженні. Дисертація Васюти Юлії Володимирівни має якісну наукову новизну, яка полягає в тому, що дисертація є першим монографічним дослідженням, у якому сформовано наукові положення та практичні рекомендації щодо розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами.

Емпіричну базу дослідження становлять статистичні й аналітичні матеріали Офісу Генерального прокурора, МВС України, НПУ, інших правоохоронних органів України, Державної судової адміністрації України, міжнародних організацій (Інтерполу). Використано результати аналізу 33 матеріалів кримінальних проваджень, 68 судових вироків за результатами розгляду кримінальних проваджень судами загальної юрисдикції, де були застосовані заходи міжнародного співробітництва, а також узагальнені дані анкетування 223 практичних працівників (146 слідчих НПУ, 24 детективів НАБУ, 53 прокурорів).

Під час наукового дослідження у межах вищезазначеної проблематики Васюта Юлія Володимирівна проявила себе як працьовита, цілеспрямована, відповідальна, старанна, творча, грамотна, креативна, наполеглива та здібна молода вчена. Вона цілком сформована у науковому середовищі, підтвердженням цього є не лише дисертація, а й численні публікації у наукових фахових виданнях України та наукових періодичних виданнях інших держав, міжнародних, всеукраїнських та міжвідомчих конференціях та круглих столах. Ад'юнкт – випускниця низки міжнародних літніх шкіл: «Lviv International Law Summer School» (2024 р.), академії міжнародного права (2025 р.), «3-rd Lviv International Law Summer School» (2025 р.), АЮКУ-2024 «Сила права та юридичних клінік в умовах війни» (2024 р.) за Програмою підтримки ОБСЄ для України та Ради Європи. Успішно пройшла навчання в освітніх проектах з науковою складовою програми «Еразмус+» напряму Жана Моне та воркшопів щодо можливостей розвитку наукової кар'єри в межах Програми «Горизонт Європа». У 2025 році нагороджена дипломом I ступеня за конкурсну роботу Національної академії наук вищої освіти України. У 2026 році нагороджена дипломом I ступеня за перемогу у Всеукраїнському конкурсі з безпеки та оборони. Протягом 2019–2026 рр. підвищила кваліфікацію у Всеукраїнських правничих школах з судочинства та адвокатури Ради молодих юристів України. Є постійною учасницею Форумів молодих юристів України та рад молодих вчених. Юлія є заступницею голови Ради молодих вчених Національної академії внутрішніх справ та членкинею юридичної клініки

навчально-наукового інституту поліцейської діяльності Національної академії внутрішніх справ.

Освітньо-наукову програму Васюта Юлія Володимирівна виконала на відмінно й у повному обсязі.

З огляду на вищезазначене, можна стверджувати, що дисертація Васюти Юлії Володимирівни на тему: «Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами», яку подано на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» має нові концептуальні наукові положення й науково обґрунтовані результати в галузі юриспруденції, що в сукупності розв'язують науково-прикладне завдання.

Дисертацію підготовлено відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» від 12 січня 2022 року № 44, а її автор – Васюта Юлія Володимирівна заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

**Головуючий:** Слово надається рецензентам.

**Кандидат юридичних наук, доцент Патик Л.Л.** Актуальність теми дисертації щодо розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами зумовлена декількома факторами: насамперед це розслідування воєнних злочинів, транснаціональної злочинності, яка майже завжди виходить за межі однієї держави, цифровізація доказів, що зумовлює потребу створення єдиних стандартів щодо обміну електронними даними між країнами, аналізі колізії у кримінальному процесуальному законодавстві та законодавстві країн-партнерів, євроінтеграцією України, яка вимагає адаптувати свою правоохоронну систему до стандартів Європолу та Євроюсту, де механізм спільних слідчих груп є основним інструментом співпраці. Саме тому актуальність дослідження зазначеної проблематики не викликає сумніву.

Таким чином, дослідження теоретико-правових, кримінально-процесуальних, організаційно-тактичних особливостей діяльності спільних слідчих груп під час розслідування як транснаціональних кримінальних правопорушень, так і воєнних злочинів є нагальною потребою сучасної криміналістики й слідчої практики.

Теоретичне узагальнення та сформоване Васютою Юлією Володимирівною комплексне дослідження розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами сприятиме удосконаленню нормативно-правового регулювання міжнародного співробітництва у кримінальному процесі, підвищенню ефективності координації правоохоронних органів під час розслідування кримінальних правопорушень, а також забезпеченню єдиних стандартів оформлення доказової бази в межах діяльності спільних слідчих груп.

Дисертація за своїм змістом і науковим характером є дійсно монографічним дослідженням, у якому сформовано наукові положення та практичні рекомендації щодо розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами, запропоновано низку положень, висновків і рекомендацій, які становлять наукову новизну.

Результати дисертаційного дослідження опубліковано у фахових наукових виданнях України та апробовано на науково-практичних конференціях, загальна кількість яких налічує 41 працю. Публікації підготовлено відповідно до предмету дослідження, сприяють розв'язанню поставлених у дисертації завдань і мають високий ступінь прикладної значущості.

Таким чином, дисертація Васюти Юлії Володимирівни виконана на високому науково-методичному рівні, містить низку теоретичних і практичних новацій, згідно з вимогами до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії, а її основні положення є логічно послідовними, аргументованими та такими, що мають вагому практичну значущість в умовах сучасної кримінологічної політики України.

Робота базується на репрезентативній емпіричній базі, зокрема, це статистичні й аналітичні матеріали правоохоронних органів України, Державної судової адміністрації України, міжнародних організацій (Інтерполу) за 2022–2025 роки; результати аналізу 33 матеріалів кримінальних проваджень, 68 судових вироків; узагальнені дані анкетування 223 практичних працівників (146 слідчих Національної поліції України, 24 детективів Національного антикорупційного бюро України, 53 прокурорів).

Застосування належного методологічного підходу (комплекс загальнонаукових і спеціальних методів наукового пізнання) дозволило отримати науково обґрунтовані результати щодо розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами, а також розробити низку практично значущих рекомендацій щодо підвищення ефективності діяльності державних інституцій за відповідним напрямом.

Дисертація – системне, цілісне та комплексне дослідження, в якому відповідно до обраної мети і завдань здійснено теоретичне узагальнення й запропоновано нове вирішення наукового завдання. Васютою Юлією Володимирівною здійснено великий обсяг роботи. У дослідженні вдало та послідовно викладено та розкрито основні питання, які зазначено у змісті. Таким чином, слід вважати, що мету дисертації досягнуто та реалізовано поставлені завдання.

Необхідно підкреслити, що дисертацію на тему: «Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами» виконано Васютою Юлією Володимирівною на високому рівні та відповідно до вимог Міністерства освіти і науки України щодо написання дисертації, а також може бути рекомендована до розгляду та публічного захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

**Кандидат юридичних наук, доцент Моргун Н.С.** Актуальність дисертації Васюти Юлії Володимирівни на тему: «Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами» є своєчасним та важливим. Дисертацію виконано якісно та на високому науковому рівні. Основні результати дослідження обґрунтовані, їх наукова достовірність не викликає сумнівів, оскільки вони отримані в результаті аналітичної роботи. Позитивним є вміння ад'юнкта обґрунтовувати власну думку, проводити наукову дискусію з вченими, послідовно, логічно та системно викладати матеріал. Результати дисертації мають теоретичну та практичну значущість, оскільки сформульовані висновки та пропозиції можуть бути використані у правотворчій діяльності, в освітньому процесі та правозастосовній практиці. Дослідження має наукову новизну та високий рівень обґрунтування висновків. Слід підкреслити сумлінне використання ад'юнктом широкого обсягу джерельної бази з проблематики дослідження. Васюта Юлія Володимирівна використовує науковий вид полеміки, що підкреслює вдало обрану власну методику дослідження та раціональне використання загальнонаукових та спеціальних методів пізнання. Дисертація є комплексним та завершеним дослідженням, а також самостійно виконаною роботою. Зміст викладено зрозумілою, юридично і літературно грамотною мовою. У дисертації запропоновано низку нових положень, змін до чинного кримінального процесуального законодавства України, розкрито криміналістичні особливості вищевказаної форми міжнародного співробітництва, вивчено та проаналізовано іноземний досвід діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень та сформовано пропозиції та рекомендації щодо впровадження найкращої міжнародної практики функціонування спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень у національну правозастосовну практику.

Дисертацію виконано відповідно до положень Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023–2027 роки (Указ Президента України від 11 травня 2023 року № 273/2023); Плану реалізації зовнішньополітичної діяльності України (розпорядження КМУ від 18 квітня 2023 року № 327-р); Плану пріоритетних дій Уряду на 2024 рік (розпорядження КМУ від 16 лютого 2024 року № 137-р.); Плану заходів, спрямованих на виконання Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023–2027 роки (розпорядження КМУ від 23 серпня 2024 року № 792-р); Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні (постанова КМУ від 30 квітня 2024 року № 476). Дисертацію виконано відповідно до Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок Міністерства освіти і науки України на 2022–2026 роки (наказ Міністерства освіти і науки України від 3 лютого 2022 року № 109), Тематики наукових досліджень і науково-технічних

(експериментальних) розробок на 2025–2029 роки (наказ Міністерства внутрішніх справ України від 21 травня 2024 року № 326); Основних напрямів наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2025–2029 роки (рішення Вченої ради від 24 грудня 2024 року, протокол № 25/1).

Необхідно відзначити проведений ад'юнктом ґрунтовний аналіз наявних наукових праць за обраною проблематикою, який демонструє глибоке розуміння сучасних тенденцій доктрини та правозастосування за відповідним напрямом. Так, комплексний підхід до вивчення теоретичного підґрунтя засвідчує ретельність підготовки дослідження та його відповідність сучасному рівню розвитку криміналістичної науки.

Дисертацію підготовлено відповідно до спеціальності 081 «Право», вимог до оформлення дисертації, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 (зі змінами та доповненнями) та постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» від 12 січня 2022 року № 44, а також може бути подана до захисту в разову спеціалізовану вчену раду на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

**Висновок.** Дисертація Васюти Юлії Володимирівни на тему: «Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами», подана на здобуття ступеня доктора філософії, є комплексним, самостійним, оригінальним науковим дослідженням на практично значущу тему.

У дисертації висвітлено наукову новизну, що засвідчено авторськими теоретичними розробками та науково-практичними рекомендаціями, обґрунтованістю отриманих результатів, прикладною значущістю для оптимізації правозастосовної практики. Архітектоніка роботи є послідовною та внутрішньо узгодженою, параметри обсягу встановлено відповідно до вимог, роботу підготовлено редакційно-технічно, змістовне наповнення розкриває проблематику дослідження на високому науковому рівні.

Якісні характеристики дисертації, її актуальність та наукові здобутки засвідчують готовність роботи до публічного захисту. Дисертацію підготовлено відповідно до спеціальності 081 «Право», вимог до оформлення дисертації, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 (зі змінами та доповненнями) та постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» від 12 січня 2022 року № 44, а також може бути подана до захисту в разову спеціалізовану вчену раду на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

**В обговоренні дисертації взяли участь:**

проректор Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор Тарасенко О.С.; завідувач кафедри криміналістики та судової медицини, кандидат юридичних наук, доцент Антощук А.О.; професор кафедри криміналістики та судової медицини, доктор юридичних наук, професор Черноус Ю.М.; професор кафедри криміналістики та судової медицини, доктор юридичних наук, професор Юсупов В.В.; професор кафедри криміналістики та судової медицини, кандидат юридичних наук, доцент Комаринська Ю.Б.

Васюта Юлія Володимирівна висловила усім присутнім подяку за позитивну оцінку її дисертації, зазначені побажання та професійні поради.

На основі результатів обговорення присутні на засіданні вирішили вирішили запропонувати наступний:

**ВИСНОВОК****про наукову новизну, теоретичну та практичну значущість результатів дисертації Васюти Юлії Володимирівни «Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами»**

Дисертація Васюти Юлії Володимирівни на тему: «Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами», яку подано на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», є цілісною та завершеною науковою працею.

**Обґрунтування вибору теми дослідження.** Тенденції сучасної кримінально протиправної діяльності, яка набуває нових форм реалізації, зумовлюють необхідність створення ефективних міжнародних механізмів тісної співпраці між державами під час розслідування кримінальних правопорушень. Водночас недостатньо висвітленими в науковому дискурсі залишаються питання діяльності спільних слідчих груп як однієї з найскладніших форм міжнародного співробітництва. Застосування норм численних міжнародних договорів з питань діяльності спільних слідчих груп у міжнародній та національній практиці спричиняє складнощі правозастосування та реалізації завдань правоохоронної діяльності.

Згідно з даними Офісу Генерального прокурора, 2024 року до органів прокуратури надійшло 1440 звернень про виконання заходів міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні, виконано 1438 звернень компетентних органів іноземних держав<sup>1</sup>. 2025 року до органів прокуратури

---

<sup>1</sup> Звіт про роботу органів прокуратури за січень–грудень 2024 року. Офіційний сайт Офісу Генерального прокурора. URL: <https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-robotu-organiv-prokuraturi-2>

надійшло 1355 звернень про виконання заходів міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні, виконано 1353 звернень компетентних органів іноземних держав<sup>2</sup>. Обсяги міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні є значними та, з огляду на рівень злочинності в державі й світі, мають тенденцію до кількісного збільшення та набуття транснаціонального характеру.

В умовах сьогодення за необхідності реалізації ефективної співпраці на міжнародному рівні вагомим значення набувають теоретико-правові, кримінально-процесуальні, організаційно-тактичні особливості діяльності спільних слідчих груп (ССГ) під час розслідування як транснаціональних кримінальних правопорушень, так і воєнних злочинів, які стали результатом повномасштабного вторгнення та збройної агресії РФ проти України і за своєю суттю є міжнародними злочинами.

Теоретичною основою дисертаційного дослідження є монографічні роботи, що формують концептуальні засади розслідування кримінальних правопорушень. Це праці А. О. Антошука, В. В. Арешонкова, Л. І. Аркуші, О. П. Ващук, А. Ф. Волобуєва, І. В. Гори, В. Г. Гончаренка, В. О. Гусевої, В. Г. Дрозд, В. А. Журавля, А. П. Запотоцького, А. В. Іщенко, В. А. Колесника, В. О. Коновалової, В. С. Кузьмічова, В. В. Лисенка, В. Г. Лукашевича, Є. Д. Лук'янчикова, М. А. Погорецького, М. В. Салтевського, О. А. Самойленко, Д. Б. Сергеевої, Р. Л. Степанюка, В. М. Стратонова, О. В. Таран, О. С. Тарасенка, В. В. Тіщенко, О. В. Одерія, І. В. Пирога, В. М. Плетенця, О. В. Пчеліної, Л. Д. Удалової, Д. М. Цехана, П. В. Цимбала, М. С. Цуцкірідзе, К. О. Чаплинського, С. С. Чернявського, В. М. Шевчука, В. Ю. Шепітька, М. Г. Щербаковського, Б. В. Щура, В. В. Юсупова та ін.

Питання реалізації міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні та його криміналістичного забезпечення висвітлено в працях І. В. Гловюк, О. М. Дуфенюк, І. О. Завидняк, М. В. Корнієнка, І. М. Леган, М. І. Пашковського, М. І. Смирнова, Ю. М. Чорноус.

Однак така форма міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні, як створення і діяльність спільних слідчих груп, не була предметом окремого наукового дослідження.

В умовах сьогодення нагальною потребою стало висвітлення окресленої проблематики за сучасних реалій, з огляду на євроінтеграційні процеси в нашій державі та найефективнішу міжнародну практику. У цьому контексті важливими є особливості міжнародного співробітництва під час розслідування кримінальних правопорушень в умовах дії воєнного стану, а також і розслідування воєнних злочинів як наслідок збройної агресії РФ проти України. Затребуваним є формування наукових положень і практичних рекомендацій з досліджуваної проблематики.

<sup>2</sup> Звіт про роботу органів прокуратури за січень–грудень 2025 року. *Офіційний сайт Офісу Генерального прокурора*. URL: <https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-robotu-organiv-prokuraturi-2>

**Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами.** Дисертацію виконано відповідно до положень Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023–2027 роки (Указ Президента України від 11 травня 2023 року № 273/2023); Плану реалізації зовнішньополітичної діяльності України (розпорядження КМУ від 18 квітня 2023 року № 327-р); Плану пріоритетних дій Уряду на 2024 рік (розпорядження КМУ від 16 лютого 2024 року № 137-р.); Плану заходів, спрямованих на виконання Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023–2027 роки (розпорядження КМУ від 23 серпня 2024 року № 792-р); Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні (постанова КМУ від 30 квітня 2024 року № 476). Дисертацію виконано відповідно до Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок Міністерства освіти і науки України на 2022–2026 роки (наказ Міністерства освіти і науки України від 3 лютого 2022 року № 109), Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2025–2029 роки (наказ Міністерства внутрішніх справ України від 21 травня 2024 року № 326); Основних напрямів наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2025–2029 роки (рішення Вченої ради від 24 грудня 2024 року, протокол № 25/1). Тема дисертації затверджена Вченою радою Національної академії внутрішніх справ від 25 жовтня 2022 року (протокол № 14), зареєстрована Координаційним бюро відділень Національної академії правових наук України (№ 1122, 2023 рік).

**Мета і завдання дослідження.** Мета роботи полягає у формуванні наукових засад і практичних рекомендацій щодо розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами.

Для досягнення мети поставлено наступні завдання:

- визначити стан наукових досліджень з проблем розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами, виокремити питання, які потребують першочергового опрацювання;
- висвітлити поняття, підстави створення та завдання в кримінальному провадженні спільних слідчих груп;
- з'ясувати правові засади розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами;
- окреслити засади криміналістичної характеристики кримінальних правопорушень, що розслідують спільні слідчі групи;
- розглянути типові слідчі ситуації розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами, сформулювати алгоритми їх вирішення;
- проаналізувати засади взаємодії в межах спільної слідчої групи під час розслідування кримінальних правопорушень;

- встановити порядок взаємодії спільної слідчої групи з іншими суб'єктами під час розслідування кримінальних правопорушень;
- окреслити напрями вдосконалення організації розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами;
- надати пропозиції з оптимізування криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами;
- дослідити іноземний досвід діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень, розробити пропозиції щодо його залучення до національної практики.

*Об'єкт дослідження* – суспільні відносини, що виникають під час розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами.

*Предмет дослідження* – розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами.

**Методи дослідження.** Для досягнення поставленої мети в роботі використано загальнонаукові та спеціальні методи. Під час дослідження застосовано методи, які оптимально окреслили специфіку об'єкта і предмета дослідження, а саме: методи формальної логіки (аналіз, синтез, індукція, дедукція, аналогія, абстрагування, прогнозування) – з метою з'ясування ключового змісту питань наукового дослідження (в усіх розділах дисертації). Використано спеціально-правові методи, а саме: аналітичний – під час вивчення наукових положень, формування криміналістичної характеристики кримінальних правопорушень, які розслідують спільні слідчі групи (розділ 1), організаційно-тактичних засад розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами (розділ 2); термінологічний – надав можливість зосередити увагу на понятійному апараті дослідження (розділ 1); порівняльно-правовий (компаративістський) – для опрацювання норм права, наукових понять («спільна слідча група», «взаємодія», «криміналістична характеристика», «типові слідчі ситуації», «алгоритм», «криміналістичне забезпечення») (в усіх розділах дисертації), зіставлення правових норм і принципів створення спільних слідчих груп у різних державах для виявлення закономірностей їх функціонування з метою вдосконалення національного законодавства й практичної діяльності (підрозділ 3.3); кейс-стаді – під час опрацювання прикладів з розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами за участю Європолу та Євроюсту, Інтерполу (розділи 2, 3); системно-структурний – для формування системи взаємодії в межах діяльності спільних слідчих груп як внутрішньої, так і зовнішньої форм реалізації (підрозділи 2.2, 2.3), а також системи криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами (підрозділ 3.2); статистичний – для отримання узагальнених даних за результатами вивчення емпіричних джерел (у всіх розділах дисертації); конкретно-соціологічний – сприяв проведенню анкетування слідчих НПУ, прокурорів, детективів НАБУ, дав змогу узагальнити результати інших емпіричних досліджень (у всіх розділах дисертації).

*Емпіричну базу дослідження* становлять статистичні й аналітичні матеріали Офісу Генерального прокурора, МВС України, НПУ, інших правоохоронних органів України, Державної судової адміністрації України, міжнародних організацій (Інтерполу) за 2022–2025 роки. Використано результати аналізу 33 матеріалів кримінальних проваджень (кваліфікація за ст. 115 КК України «Умисне вбивство», ст. 127 «Катування», ст. 149 «Торгівля людьми», ст. 190 «Шахрайство», ст. 209 «Легалізація (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом», ст. 255 «Створення, керівництво злочинною спільнотою або злочинною організацією, а також участь у ній», ст. 258 «Терористичний акт», ст. 258-6 «Перетинання державного кордону України з терористичною метою», ст. 305 «Контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів», ст. 361 «Несанкціоноване втручання в роботу інформаційних (автоматизованих), електронних комунікаційних, інформаційно-комунікаційних систем, електронних комунікаційних мереж», ст. 438 КК України «Воєнні злочини»), 68 судових вироків за результатами розгляду кримінальних проваджень судами загальної юрисдикції, де були застосовані заходи міжнародного співробітництва, а також узагальнені дані анкетування 223 практичних працівників (146 слідчих НПУ, 24 детективів НАБУ, 53 прокурорів). Емпіричні дослідження проведено в усіх регіонах України.

*Наукова новизна отриманих результатів* полягає в тому, що дисертація є першим монографічним дослідженням, у якому сформовано наукові положення та практичні рекомендації щодо розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами, запропоновано низку положень, висновків і рекомендацій, які становлять наукову новизну, зокрема:

*вперше:*

– виокремлено типові слідчі ситуації початкового та наступного етапів розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами, запропоновано алгоритми їх вирішення відповідно до наявної доказової бази щодо вчинення кримінального правопорушення на території іншої держави, або якщо порушено інтереси цієї держави, зокрема в слідчих ситуаціях, коли кримінального правопорушника затримано на території іноземної держави;

– надано рекомендації щодо організації розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами, основний зміст яких полягає в особливостях складання угоди про створення та діяльність спільної слідчої групи, а також інших кримінальних процесуальних документів; формуванні складу спільної слідчої групи з чітким розмежуванням обов'язків і завдань членів, відряджених членів й інших суб'єктів взаємодії; тлумаченні положень законодавства держав-сторін, які беруть участь у проведенні процесуальних дій у кримінальному провадженні; використанні сучасних інформаційних технологій зі збереження, обміну та захисту доказової інформації під час кримінального провадження; розробленні методики співпраці з

правоохоронними підрозділами іноземних держав і міжнародними організаціями; розумінні членами особливостей правових систем держав – сторін угоди про створення спільної слідчої групи; встановленні вимог щодо прийнятності доказової інформації на ранньому етапі розслідування (наприклад, можливість ознайомлення з юридичними вимогами держав – членів ЄС щодо різноманітних слідчих заходів); організації додаткових тренінгів для лідерів спільної слідчої групи (наприклад, відповідно до Європейської мережі навчання суддів (EJTN) та спеціальних курсів агентства з навчання правоохоронних органів (CEPOL));

– розроблено пропозиції щодо залучення найефективнішого іноземного досвіду діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень шляхом запровадження в національну практику методики структурних розслідувань («матричне розслідування») як різновиду стратегічного підходу до організації розслідування кримінальних правопорушень, що здійснюють для з'ясування структури конфлікту, у ситуації якого вчинено транснаціональні кримінальні правопорушення, а також структури організацій, груп, члени яких можуть нести кримінальну відповідальність за їх вчинення. Зазначена методика забезпечує функціональну готовність правоохоронних органів ефективно реагувати в разі виявлення нових кримінальних правопорушень або під час ідентифікації осіб, які будуть притягнені до кримінальної відповідальності;

– сформульовано основні положення проекту Інструкції з організації діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень, що враховують: підстави створення спільної слідчої групи, її склад, завдання, підслідність; організацію роботи спільної слідчої групи відповідно до норм міжнародного та національного законодавства; організацію вирішення питань службової діяльності; формування та реалізацію плану розслідування кримінальних правопорушень; забезпечення аналітичної та методичної діяльності;

*удосконалено:*

– завдання спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень, а саме в контексті: попередження, розкриття визначених видів кримінальних правопорушень; забезпечення збереження доказової бази за кордоном; проведення процесуальних дій та оперативно-розшукових заходів на територіях іноземних держав для встановлення, затримання й передачі правопорушників; встановлення розширеного переліку обставин, що підлягають доказуванню в кримінальному провадженні; дослідження всіх обставин кримінального правопорушення, перевірки слідчих версій, а також мінімізації наслідків вчинення транснаціональних кримінально протиправних діянь;

– систему правових засад розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами, яка охоплює міжнародне та національне законодавство (міжнародні договори, інші міжнародні нормативно-правові

акти, угоди про міжнародне співробітництво в кримінальному провадженні, національне законодавство держав-сторін спільної слідчої групи);

– засади типової криміналістичної характеристики кримінальних правопорушень, які розслідують спільні слідчі групи, визначено її основні елементи, а саме: спосіб вчинення кримінального правопорушення; предмет посягання; обстановку вчинення (місце, час, умови й інші типові обставини); слідову картину; особу потерпілого; особу правопорушника. Ураховано кореляційні зв'язки між елементами криміналістичної характеристики, які мають транснаціональний характер;

– організаційно-тактичні засади взаємодії в межах спільної слідчої групи під час розслідування кримінальних правопорушень, що полягають в узгодженій діяльності членів і відряджених членів, мають практичне втілення в спільному плануванні, обміні інформацією, реалізації криміналістичного забезпечення, що спрямовано на виконання завдань кримінального провадження;

*дістало подальшого розвитку:*

– характеристика стану наукової розробленості проблематики розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами з акцентом на проблемних питаннях організації та діяльності зазначеної форми міжнародного співробітництва в кримінальному провадженні;

– визначення спільної слідчої групи як форми організації досудового розслідування у вигляді групи, до складу якої входять представники компетентних органів України й іноземних держав, рішення про створення якої приймає Офіс Генерального прокурора за запитом слідчого органу досудового розслідування України, прокурора України та компетентних органів іноземних держав, що на підставі угоди взаємодії з компетентними органами іноземних держав для досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених на територіях декількох держав, або за умови порушення інтересів іноземних держав;

– засади створення та діяльності спільних слідчих груп у кримінальному провадженні під час розслідування кримінальних правопорушень: урахування виду кримінального правопорушення; визначення правової основи та підстав взаємодії; складання узгодженого плану дій членів/відряджених членів й інших суб'єктів взаємодії; підписання та виконання угоди; складання плану розслідування кримінального правопорушення;

– пропозиції щодо криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами за трьома напрямками: техніко-криміналістичним, тактико-криміналістичним і методико-криміналістичним;

– рекомендації щодо організаційно-тактичних засад взаємодії спільних слідчих груп з іншими суб'єктами під час розслідування кримінальних правопорушень, зокрема з Інтерполом, Управлінням ООН з наркотиків і злочинності, Європейським агентством з управління оперативним

співробітництвом на зовнішніх кордонах країн – членів ЄС, Місією ЄС з політики безпеки та оборони, Європейським центром моніторингу наркотиків та наркоманії, Європейським управлінням з питань запобігання зловживанням та шахрайству, міжнародною інституцією «AFRIPOL» у взаємодії з Інтерполом під час розслідування тероризму та кіберзлочинності, а також за сприяння Євроюсту та у взаємодії з Офісом Прокурора МКС.

**Практична значущість отриманих результатів** полягає в тому, що сформульовані й аргументовані в дисертації положення, висновки та пропозиції впроваджено та може бути використано в:

– *науково-дослідній діяльності* – для подальших досліджень питань створення й діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ від 3 листопада 2025 року № 500-нд);

– *освітньому процесі* – під час викладання навчальних дисциплін з криміналістики, підготовки навчально-методичних і дидактичних матеріалів (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ від 3 листопада 2025 року № 499-оп);

– *правозастосовній діяльності* – для вдосконалення досудового розслідування та судового розгляду кримінальних проваджень, які розслідують спільні слідчі групи (акт впровадження Головного слідчого управління НПУ від 27 листопада 2025 року № 114197-2025).

**Апробація результатів дисертації.** Основні положення та висновки дослідження оприлюднено в доповідях і виступах на міжнародних, всеукраїнських та міжвідомчих науково-теоретичних і науково-практичних конференціях, засіданнях круглих столів, а саме: «Роль юридичної науки в забезпеченні правоохоронної діяльності» (м. Київ, 25 квітня 2019 року), «Національна юридична освіта й наука в європейському та євроатлантичному вимірах» (м. Київ, 17 травня 2019 року), «Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку» (м. Ірпінь, 30 жовтня 2020 року), «Актуальні питання криміналістики та судової експертизи» (м. Київ, 19 листопада 2020 року), «Зарубіжний досвід протидії злочинності» (м. Київ, 3 грудня 2020 року), «Проблеми юридичної науки очима молодих науковців» (м. Київ, 11 березня 2021 року), «Розвиток науки і техніки: проблеми та перспективи» (м. Київ, 20 травня 2021 року), «Інновації в криміналістиці та судовій експертизі» (м. Київ, 25 листопада 2021 року), «Multidisciplinary scientific notes. Theory, history and practice» (м. Едмонтон, Канада, 1–4 листопада 2022 року), «XII наукові читання, присвячені пам'яті академіка В. В. Копейчикова» (м. Київ, 17 листопада 2022 року), «Українська мова в юриспруденції: стан, проблеми, перспективи» (м. Київ, 17 листопада 2022 року), «Актуальні питання криміналістики та судової експертизи» (м. Київ, 25 листопада 2022 року), «Сучасні виклики та актуальні проблеми забезпечення міжнародної та національної безпеки (тенденції, проблеми та шляхи їх вирішення)» (м. Дніпро, 2 грудня 2022 року), «Правоохоронні органи на захисті правопорядку та конституційних свобод в умовах миру та воєнного стану» (м.

Кропивницький, 24 лютого 2023 року), «Правові засади організації та здійснення публічної влади» (м. Хмельницький, 31 березня 2023 року), «Діяльність органів правопорядку під час та після збройних конфліктів (зарубіжний досвід)» (м. Вінниця, 14 квітня 2023 року), «Правове забезпечення економічної безпеки держави» (м. Київ, 31 травня 2023 року), «Міграційна безпека: кримінально-правові, кримінальні процесуальні та криміналістичні аспекти» (м. Івано-Франківськ, 27 вересня 2023 року), «Лінгвістика і право в безпековій сфері: зарубіжний досвід» (м. Київ, 26 жовтня 2023 року), «Кримінальне процесуальне право на сучасному етапі розвитку України» (м. Київ, 27 жовтня 2023 року), «Актуальні проблеми кримінального права» (м. Київ, 23 листопада 2023 року), «Актуальні питання криміналістики та судової експертизи» (м. Київ, 30 листопада 2023 року), «Актуальні проблеми кібербезпеки в Україні в умовах воєнного стану» (м. Київ, 25 квітня 2024 року), «Кримінальне судочинство: сучасний стан та перспективи розвитку» (м. Київ, 2 травня 2024 року), «Актуальні питання судової експертизи і криміналістики» (м. Харків, 17 травня 2024 року), «Актуальність та особливості наукових досліджень в умовах воєнного стану» (м. Київ, 22 травня 2024 року), «Актуальні проблеми охорони і захисту прав та свобод людини і громадянина в умовах воєнного стану та післявоєнний період» (м. Київ, 23 травня 2024 року), «Актуальні питання криміналістики та судової експертизи» (м. Київ, 21 листопада 2024 року), «Організаційно-правові засади забезпечення сталого розвитку в Україні» (м. Кривий Ріг, 15 квітня 2025 року), «Правові механізми змагального та відкритого доступу до правосуддя: виклики євроінтеграційного процесу» (м. Київ, 30 квітня 2025 року), «Сучасні психотехнології в роботі психолога та правника» (м. Київ, 14 травня 2025 року), «Інформаційна безпека суспільства в умовах дії правового режиму воєнного стану та повоєнний період» (м. Київ, 29 травня 2025 року), «Правове регулювання підприємництва в умовах євроінтеграції України» (м. Київ, 5 червня 2025 року), «Актуальні питання криміналістики та судової експертизи в умовах воєнного стану» (м. Київ, 28 листопада 2025 року), «Technology as an extension of man: the limits of the possible and new paradigms» (м. Париж, Франція, 28 квітня – 01 травня 2026 року).

**Особистий внесок здобувача.** Дисертація є результатом самостійного наукового дослідження, а висновки й пропозиції, викладені в роботі, є особистим внеском автора.

У співавторстві опубліковано одну наукову статтю «Психологічна та організаційно-тактична характеристика діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень», внесок здобувача становить 70 % і полягає у формуванні організаційно-тактичних та психологічних основ як взаємодоповнюваних елементів у діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень.

**Публікації.** Основні положення та висновки, які сформульовано в дисертації, відображено в 41 науковій праці, з-поміж яких шість наукових статей, які опубліковано у виданнях, включених Міністерством освіти і науки України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, дві – в іноземних наукових виданнях, а також 33 тези, опубліковані за результатами участі в міжнародних, всеукраїнських і міжвідомчих науково-теоретичних та науково-практичних конференціях і засіданнях круглих столів, а саме:

1. Чорноус Ю. М., Васюта Ю. В. Психологічна та організаційно-тактична характеристика діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень. *Юридична психологія*. 2022. № 2 (31). С. 113–121. DOI: <https://doi.org/10.33270/03223102.113>

2. Vasiuta Yu. V. Current state and prospects of interaction of joint investigation teams with international police organizations. *Law Journal of the National Academy of Internal Affairs*. 2023. No. 13 (4). P. 62–72. DOI: <https://doi.org/10.56215/naia-chasopis/4.2023.62>

3. Васюта Ю. В. Правова регламентація діяльності спільних слідчих груп під час розслідування кримінальних правопорушень. *Knowledge, Education, Law, Management*. 2023. № 1 (53). С. 212–217. DOI: <https://doi.org/10.51647/kelm.2023.1.32>

4. Vasiuta Yu. V. Foreign experience in creating joint investigation teams to investigation of criminal offenses. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2024. No. 5. P. 137–142. DOI: <https://doi.org/10.61345/1339-7915.2024.5.22>

5. Васюта Ю. В. Взаємодія в діяльності спільних слідчих груп як форма організації розслідування кримінальних правопорушень. *Юридичний вісник*. 2025. № 5. С. 289–295. DOI: <https://doi.org/10.32782/yuv.v5.2025.31>

6. Васюта Ю. В. Теоретико-методологічні та праксеологічні засади діяльності спільних слідчих груп під час розслідування корупційних кримінальних правопорушень. *Філософські та методологічні проблеми права*. 2025. № 1 (29). С. 96–104. DOI: <https://doi.org/10.33270/02252901.11>

7. Васюта Ю. В. Виклики сьогодення та інновації криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2025. Вип. 1. С. 180–185. DOI: <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2025.1.31>

8. Vasiuta Yu. V. Investigation of crimes by joint investigation teams: New opportunities for ensuring law and order. *Scientific Journal of the National Academy of Internal Affairs*. 2026. No. 31 (1). P. 56–64. DOI: <https://doi.org/10.63341/naia-herald/1.2026.56>

9. Васюта Ю. В. Міжнародні спільні слідчі групи. *Роль юридичної науки в забезпеченні правоохоронної діяльності* : матеріали підсумк. наук.-теорет. конф. (Київ, 25 квіт. 2019 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2019. С. 63–65.

10. Васюта Ю. В. Міжнародні спільні слідчі групи. *Національна юридична освіта й наука в європейському та євроатлантичному вимірах* :

матеріали загальноакад. підсумк. наук.-теорет. конф. (Київ, 17 трав. 2019 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2019. С. 124–126.

11. Васюта Ю. В. Проблеми методики розслідування злочинів, пов'язаних з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, на міжнародному рівні. *Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку* : матеріали ІХ Всеукр. студ. наук.-практ. конф. Ірпінь : Ун-т ДФС України, 2020. С. 64–67.

12. Васюта Ю. В. Актуальні питання методики розслідування злочинів. *Актуальні питання криміналістики та судової експертизи* : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 19 листоп. 2020 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2020. С. 119–122.

13. Васюта Ю. В. Police training related to combating human trafficking: London. *Зарубіжний досвід протидії злочинності* : матеріали VI міжвуз. курсант. наук. конф. (Київ, 3 груд. 2020 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2020. С. 22–25.

14. Васюта Ю. В. Проблеми удосконалення кримінально-правової протидії міжнародному тероризму. *Проблеми юридичної науки очима молодих науковців* : зб. наук. пр. XIV Всеукр. наук.-практ. онлайн-конф. (Київ, 11 берез. 2021 р.). Київ, 2021. С. 85–87.

15. Васюта Ю. В. Актуальні питання розслідування торгівлі людьми. *Розвиток науки і техніки: проблеми та перспективи* : зб. тез Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. з нагоди відзнач. Дня науки – 2021 в Україні (Київ, 20 трав. 2021 р.). Київ : ДНДІ МВС України, 2021. С. 89–92.

16. Васюта Ю. В. Міжнародне співробітництво під час розслідування кіберзлочинів. *Інновації в криміналістиці та судовій експертизі* : матеріали міжвідом. наук.-практ. конф. (Київ, 25 листоп. 2021 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2021. С. 376–379.

17. Васюта Ю. В. Спільна слідча група як форма міжнародного співробітництва під час розслідування кримінальних правопорушень: правовий аспект. *Multidisciplinary scientific notes. Theory, history and practice* : the 6th International scientific and practical conference (November 01–04, 2022). Edmonton, Canada : International Science Group, 2022. P. 272–276. DOI: 10.46299/ISG.2022.2.6

18. Васюта Ю. В. Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами у сфері ювенальної юстиції. *XII наукові читання, присвячені пам'яті академіка В. В. Копейчикова* : матеріали наук.-практ. конф. (Київ, 17 листоп. 2022 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2022. С. 78–83.

19. Васюта Ю. В. Функціонування української мови в міжнародному вимірі: правовий аспект. *Українська мова в юриспруденції: стан, проблеми, перспективи* : матеріали XVIII Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 17 листоп. 2022 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2022. С. 91–96.

20. Васюта Ю. В. Питання формування методики розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами. *Актуальні питання криміналістики та судової експертизи* : матеріали міжвідом. наук.-

практ. конф. (Київ, 25 листоп. 2022 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2022. С. 150–153.

21. Васюта Ю. В. Механізм техніко-криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень за участю Міжнародного кримінального суду. *Сучасні виклики та актуальні проблеми забезпечення міжнародної та національної безпеки (тенденції, проблеми та шляхи їх вирішення)* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Дніпро, 2 груд. 2022 р.). Дніпро : Дніпр. держ. ун-т внутр. справ, 2023. С. 71–74.

22. Vasiuta Yu. V. Joint investigation team in the investigation of criminal offenses involving Eurojust. *Правоохоронні органи на захисті правопорядку та конституційних свобод в умовах миру та воєнного стану* : зб. матеріалів VI Всеукр. наук.-практ. курсант. (студент.) конф. інозем. мовами (Кропивницький, 24 лют. 2023 р.). Кропивницький : ДонДУВС, 2023. С. 48–50.

23. Васюта Ю. В. Конституційні засади розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами. *Правові засади організації та здійснення публічної влади* : зб. тез VI Міжнар. наук.-практ. конф., присвяч. 85-річчю від дня народж. Л. П. Юзькова (Хмельницький, 31 берез. 2023 р.). Хмельницький : Хмельн. ун-т упр. та права ім. Л. Юзькова, 2023. С. 62–65.

24. Васюта Ю. В. On the issue of war crimes investigation by joint investigation teams. *Діяльність органів правопорядку під час та після збройних конфліктів (зарубіжний досвід)* : зб. тез доп. учасників XXIV Міжнар. студент. наук.-практ. конф. інозем. мовами (Вінниця, 14 квіт. 2023 р.). Вінниця : ХНУВС, 2023. С. 156–183.

25. Васюта Ю. В. Завдання спільних слідчих груп під час розслідування нелегальної міграції. *Міграційна безпека: кримінально-правові, кримінальні процесуальні та криміналістичні аспекти* : матеріали Всеукр. наук.-практ. круглого столу (Івано-Франківськ, 27 верес. 2023 р.). Івано-Франківськ : ЛННІ ім. Е. О. Дідоренка ДонДУВС, 2023. С. 15–18.

26. Васюта Ю. В. Certain aspects of the use of special knowledge during the investigation of the criminal offenses by joint investigation teams. *Лінгвістика і право в безпековій сфері: зарубіжний досвід* : матеріали III міжвуз. курсант. наук. конф. (Київ, 26 жовт. 2023 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2023. С. 63–66.

27. Васюта Ю. В. Міжнародний кримінальний суд: аспекти взаємодії зі спільними слідчими групами під час розслідування міжнародних злочинів. *Кримінальне процесуальне право на сучасному етапі розвитку України* : матеріали круглого столу, присвяч. 40-річчю кафедри крим. процесу (Київ, 27 жовт. 2023 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2023. С. 193–196.

28. Васюта Ю. В. Окремі аспекти розслідування воєнних злочинів: законодавство, доктрина, практика. *Актуальні проблеми кримінального права* : матеріали XII Всеукр. наук.-теорет. конф., присвяч. пам'яті проф. П. П. Михайленка (Київ, 23 листоп. 2023 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2023. С. 277–280.

29. Васюта Ю. В. Особливості тактики огляду місця події під час розслідування воєнних злочинів спільними слідчими групами. *Актуальні питання криміналістики та судової експертизи* : матеріали міжвідом. наук.-практ. конф. (Київ, 30 листоп. 2023 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2023. С. 198–201.

30. Васюта Ю. В. Розслідування кіберзлочинності спільними слідчими групами крізь призму криміналістичних інновацій. *Актуальні проблеми кібербезпеки в Україні в умовах воєнного стану* : матеріали міжвідом. наук.-практ. круглого столу (Київ, 25 квіт. 2024 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2024. С. 23–26.

31. Васюта Ю. В. Кримінальні процесуальні аспекти взаємодії у межах спільної слідчої групи. *Кримінальне судочинство: сучасний стан та перспективи розвитку* : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 2 трав. 2024 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2024. С. 180–182.

32. Васюта Ю. В. Взаємодія судових експертів зі спільними слідчими групами під час розслідування кримінальних правопорушень. *Актуальні питання судової експертизи і криміналістики* : зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф. з нагоди 100-річчя від дня народж. М. С. Романова (Харків, 17 трав. 2024 р.). Харків : ННЦ «ІСЕ ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса», 2024. С. 54–55.

33. Васюта Ю. В. Взаємодія учасників спільних слідчих груп крізь призму філософсько-правової рефлексії. *Актуальність та особливості наукових досліджень в умовах воєнного стану* : зб. матеріалів IV Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. з нагоди відзнач. Дня науки – 2024 в Україні (Київ, 22 трав. 2024 р.). Київ : ДНДІ МВС України, 2024. С. 104–106.

34. Васюта Ю. В. Investigation of corruption criminal offenses by joint investigation teams: certain aspects. *Актуальні проблеми охорони і захисту прав та свобод людини і громадянина в умовах воєнного стану та післявоєнний період* : зб. матеріалів міжвідом. наук.-практ. круглого столу (Київ, 23 трав. 2024 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2024. С. 118–120.

35. Васюта Ю. В. Іноземний досвід створення спільних слідчих груп для розслідування кримінальних правопорушень. *Актуальні питання криміналістики та судової експертизи* : матеріали міжвідом. наук.-практ. круглого столу (Київ, 21 листоп. 2024 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2024. С. 270–275.

36. Vasiuta Yu. V. The prosecutor in the composition of a joint investigation team: prospects for international cooperation. *Організаційно-правові засади забезпечення сталого розвитку в Україні* : зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. (Кривий Ріг, 15 квіт. 2025 р.). Кривий Ріг : Держ. ун-т екон. і техн., 2025. С. 220–223.

37. Васюта Ю. В. Тенденції розслідування організованої злочинності спільними слідчими групами на шляху до забезпечення міжнародного правосуддя. *Правові механізми змагального та відкритого доступу до правосуддя: виклики євроінтеграційного процесу* : матеріали наук.-практ.

круглого столу (Київ, 30 квіт. 2025 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2025. С. 28–31.

38. Васюта Ю. В. Психологічний складник діяльності спільних слідчих груп як праксеологічна засада забезпечення міжнародного співробітництва. *Сучасні психотехнології в роботі психолога та правника* : матеріали круглого столу (Київ, 14 трав. 2025 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2025. С. 6–11.

39. Васюта Ю. В. Сучасні тенденції інформаційного забезпечення спільних слідчих груп під час розслідування транснаціональної злочинності. *Інформаційна безпека суспільства в умовах дії правового режиму воєнного стану та повоєнний період* : зб. матеріалів (Київ, 29 трав. 2025 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2025. С. 131–133.

40. Васюта Ю. В. Трансформаційні зміни криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами в умовах дії воєнного стану. *Актуальні питання криміналістики та судової експертизи в умовах воєнного стану* : матеріали XIV міжвідом. наук.-практ. конф. (Київ, 28 листоп. 2025 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2025. С. 334–338.

41. Васюта Ю. В. Тенденції впровадження іноземного досвіду в діяльність спільних слідчих груп. *Technology as an extension of man: the limits of the possible and new paradigms* : the 17th International scientific and practical conference (April 21, May, 01, 2026). Paris, France : International Science Group, 2026. P. 107–109. DOI: 10.46299/ISG.2026.1.17.

**Характеристика особистості здобувачки.** Васюта Юлія Володимирівна, 1999 року народження, освіта повна вища юридична. У 2020 році закінчила навчання в Національній академії внутрішніх справ (денна форма навчання) та отримала диплом з відзнакою ступеню вищої освіти бакалавра за спеціальністю 081 «Право» (спеціалізація «Основи слідчої діяльності»). У 2022 році закінчила навчання в Національній академії внутрішніх справ (денна форма навчання) та отримала диплом з відзнакою ступеню вищої освіти магістра за спеціальністю 081 «Право». Нагороджена грамотами, подяками, сертифікатами, дипломами, зокрема, заохочена до Дня науки, за високі здобутки у навчанні та активну участь у науково-дослідній роботі академії.

Працювала на посаді старшого слідчого слідчого відділення відділу поліції № 1 Полтавського РУП ГУНП в Полтавській області.

З 2022 року по теперішній час – ад'юнкт відділу аспірантури (ад'юнктури) і докторантури Національної академії внутрішніх справ (кафедра криміналістики та судової медицини).

**Оцінка мови та стилю дисертації.** Дисертацію написано науковим стилем, державною (українською) мовою. Наукові положення, висновки та рекомендації викладено точно, ясно та просто, що забезпечує легкість та

доступність їх сприйняття. Дисертацію оформлено відповідно до вимог Міністерства освіти і науки України.

**Структура дисертації.** Дисертацію структуровано відповідно до мети, завдань, предмету дослідження та вимог Міністерства освіти і науки України, складається з анотації, вступу, трьох розділів, що об'єднують десять підрозділів, висновків, списку використаних джерел і додатків.

**Відповідність дисертації встановленим вимогам і визначеній спеціальності.** Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами є напрямом, який віднесено до спеціальності 081 «Право».

### УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичну та практичну значущість результатів дисертації Васюти Юлії Володимирівни «Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертацію Васюти Юлії Володимирівни «Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами» підготовлено за спеціальністю 081 «Право» відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)» від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами й доповненнями), наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» від 12 січня 2017 року № 40 (зі змінами й доповненнями) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами й доповненнями).

3. Рекомендувати дисертацію Васюти Юлії Володимирівни «Розслідування кримінальних правопорушень спільними слідчими групами» до захисту на здобуття наукового ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Результати голосування присутніх на засіданні, у тому числі докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 18, проти – немає, тих, які утрималися – немає.

Головуючий  
завідувач кафедри  
криміналістики та судової медицини  
Національної академії внутрішніх справ,  
кандидат юридичних наук, доцент

 Андрій АНТОЩУК